

FLØTTESPILLEREN

EFTER

MORTEN
KORCH'S ROMAN

FLØJTESPILLEREN

efter Morten Korchs roman
af samme navn.

Instruktion: Alice O'Fredericks - Manuskript: Grete Frische
Musik: Sven Gyldmark - Sangtekster: Victor Skaarup
Fotografi: Rudolf Frederiksen - Tone: Bent Høyer
Dekoration: Steini Sveinbjørnson
Hatte, kjoler og kostumer: Fonnesbech A/S
Kopi: A/S Nordisk Films Teknik
Produktion: Henning Karmark

ROLLELISTE:

Fru Karla	Helga Frier
Lavs	Peter Malberg
Kurt (Martin)	Poul Reichhardt
Kurts mor	Alma Olander Dam Willumsen
Bodil	Grethe Holmer
Onkel Hans	Ib Schønberg
Rene	Ib Mossin
Marianne	Irene Hansen
Jack	Louis Miehé Renard
Anita	Jeanne Darville
Frank, ingeniør	Ove Rud
Sorte Henrik	Jakob Nielsen
Fru Hviid	Margrethe Nielsen
En kommandør	Hans Egede Budtz
Sprechstallmeisteren	Torkil Lauritzen
En marketenderske	Beatrice Bendtsen
En lille dreng	Ole Neumann
To artistbørn	Rudi Hansen, Otto Møller Jensen

En del af cirkusscenerne er med stor velvilje fra direktør
Louis optaget i »Cirkus Louis«.

Poul Reichhardt kører i »Fløjtespilleren« på en Lanz Bulldog
traktor (Langreuters, København).

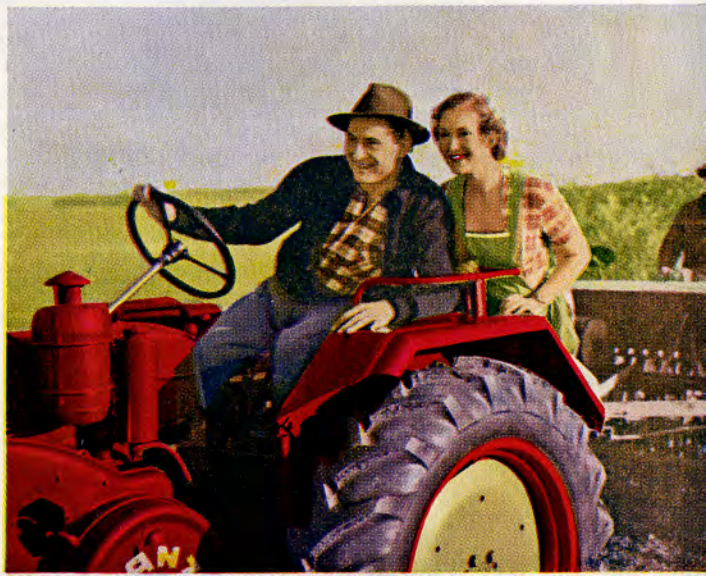
En række vogne kører over grænsen. Det er cirkus Karla, der efter en dårlig sæson i Tyskland vil forsøge lykken i Danmark. Fru Karla, den både elskede og respekterede cirkusdirektrice, gennemgår sammen med toldmændene pas og papirer ... alt bliver fundet i orden, så cirkuskaravanen kan fortsætte til næste by.

Mens teltpælene rammes ned, bliver Lavs kaldt ind i fru Karlas vogn. Lavs er klovn og altmuligmand, en lille hyggelig fyr, der har været ved dette cirkus i mange år. Han holder meget af fru Karla — de plejer at være vældig gode venner; de er dus, men hvis det hændes, at hun er vred på ham, er tiltalen De. »Er det rigtigt, herr Jeppesen,« siger hun, »at De har skjult en vagabond i Deres vogn?« Lavs må tilstå, at det er sandt og forklarer, at det drejer sig om en stakkels ung mand, som han fandt forkommen og udsultet på landevejen i Tyskland. Fru Karla mener, de bør melde det til politiet, men Lavs får hende overtalt til at lade ham følges med dem til København. Han kan jo gøre nytte undervejs.

Da den unge mand ikke ved, hvad han selv hedder, kalder Lavs ham for Kurt. Ved en tilfældighed viser det sig, at han spiller ganske vidunderligt på fløjte, og Lavs, der har fattet et dybt venskab for Kurt, tager ham med i sit musikalske klovnnummer ... som den hvide klovn!

Sammen gør de vældig lykke, og alle ved cirkus Karla taler om, at Kurt har bragt dem held. Han befinder sig godt mellem artisterne. Han bliver gode venner med Rene og Marianne, to unge luftakrobater, der er meget forelskede i hinanden, men har det svært, fordi Mariannes far ikke vil vide noget af en forbindelse mellem dem. Blandt artisterne er også Anita og Jack. De gør stor lykke med et knivkasternummer, og Anita, der er meget smuk, forelsker sig senseløst i Kurt. Cirkus Karla fortsætter sin turné gennem landets byer.

En aften hændes det, at der mellem publikum sidder en ung pige

og hendes onkel. De morer sig dejligt, men pludselig stivner hun ... den hvide klovn gør sin entre, idet han på sin fløjte spiller en meget smuk, lidt vemodig melodi. Den unge pige rejser sig og råber ophidsset — »Martin, det er jo Martin! Onkelen tysser på hende og fører hende ud af cirkusteltet. Den unge pige — som hedder Bodil — har i den hvide klovn genkendt sin forlovede, kaptajnøjntant Martin Vest. Han var meldt omkommet ved en jernbaneulykke i Tyskland, og hun bryder fuldstændig sammen, da hun opdager, at han lever. Kurt — eller Martin — føler sig ganske afmægtig, da Bodil og hendes onkel opsøger ham og fortæller, hvem han er. Intet — absolut intet — kan han erindre. Han stirrer på Bodils ansigt og finder ingen genkendelse. De prøver alt for at bringe hans hukommelse tilbage ... de får ham til at tage med ud til hans barndomshjem, en smuk gård, der hedder »Skovtofte«, og da de må fortælle ham, at hans mor, som han elskede højt, er død, føler han ingen sorg. Kun da Bodil arrangerer et møde mellem Martin og hans ven, Otto Frank, føler han et instinktivt ubehag — en fornemmelse af, at alt ikke er, som det burde være.

Martin vil ikke svigte cirkus Karla, hvis trækplaster han er blevet. Da sker det en aften, at Marianne under sit livsfarlige luftnummer bliver nervøs og falder — et gisp af rædsel går gennem publikum, da de ser det slanke ungpigelegeme hvirvle gennem luften. I et sekund har Martin opfattet situationen og styrter frem for at gribe hende, men kraften af det faldende legeme slår ham til jorden og bevidstløse ligger de begge i manegens savsmuld. En læge tilkaldes, og da cirkuskaravanen samme nat skal starte mod København, får Lavs den helt rigtige idé. Han sørger for, at Martin stadig bevidstløs bliver kørt til »Skovtofte«, og da han næste morgen kommer til sig selv og ser Bodil stå i døren, siger han glad: »Godmorgen, Bodil.« Leende og grædende kaster hun sig om halsen på ham. Hans hukommelse er vendt tilbage. Alt fra tiden før jernbaneulykken står nu klart for ham. Han må straks rejse til København for at ordne en sag, der er af yderste vigtighed. Otto Frank var ikke den gode ven, de havde troet, idet han efter Martins tilsyneladende død havde bragt hans navn i miskredit indenfor marinen. Ved Lavs' noget håndfaste hjælp lykkes det Martin at tvinge Otto Frank til at rense hans navn.

Hans stilling i marinen står ham atter åben, men han foretrækker at tage tilbage til Skovtofte, der nu tilhører ham, og hvor hans søde, unge kæreste venter.

FLØJT OM KÆRLIGHED

synges af Poul Reichhardt.

Til stæren si'r violen, mens den rødmer dybt i solen:

— fløjt om kærlighed (jy — jyjy — jy),

og den hører bly de kendte toner påny.

Til vindens leg deroppe hviskes blidt fra skovens toppe

— fløjt om kærlighed — (jy — jyjy — jy),

hør, der nynnnes med fra bøgekroner.

Ja, kærlighedens sang gør livet let og lyst.

Den får en særlig klang i nat, når alt er tyst.

En drøm i hjertets gemme bli'r til længsel i min stemme:

En drøm i hjertets gemme bli'r til længsel i min stemme:

— fløjt om kærlighed — (jy — jyjy — jy).

Disse toner må du aldrig glemme!

HAWAII-LATTERVISEN

synges af Peter Malberg.

På den hvide strand ved Ha-ha-ha-hawaii

får du blomster om din ha-ha-ha-ha-hals.

Pas på vandet, der er ha-ha-ha-ha-haj i,

nøj's du med at danse en hawaiiivals.

Se, her på øen blæser vi på det med klæ'rne,

når vi ska' pyntes, ta'r vi sand imellem tæ'rne.

I sku' ta' en tur til Ha-ha-ha-hawaii,

der er altid fest og ha-ha-ha-halløj.

Morten Korchs roman »Fløjtespilleren«
er udkommet i nyt oplag, illustreret med billeder fra filmen.

